

Rahima Abdullahs tale ved demonstrationen mod udvisningerne af syriske flygtninge

Taler

Rahima Abdullah
Gymnasieelev og
næstforperson for DFUNK

Dato

21. april 2021

Sted

Christiansborg Slotsplads

Omstændigheder

Demonstrationen var arrangeret af Mellempfolkeligt Samvirke og DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom.

Et lille land med et stort hjerte. Det er mit indtryk af Danmark.
Danmark er et lille land med et stort hjerte. Men det Danmark er vi ved at miste.

For tre uger siden spurgte Aya Abu-Daher på åben skærm på vegne af sig selv og det folk, der sidder i samme situation som hende: "Vil de sende os derhen for at se, om vi dør eller ej? Er vi et eksperiment?"

Til det fik hun intet svar. Hun fik i stedet at vide af Morten Messerschmidt, at de ikke ønsker at lave "Ayas lov". Og så fik hun at vide af Mattias Tesfaye, at "de ikke laver lov bygget på en enkelt sag."

Men nej, det her er ikke kun en enkelt sag. Det her handler om flere tusinde mennesker, som Danmark, som det eneste land i EU, agter at sende til et krigsramt land uden garanti for deres sikkerhed. Det sker på baggrund af en rapport, som 8 ud 12 kilder har taget afstand fra. Alene på den her scene er der 10 historier og sager.

Bag mig på scenen står 10 unge mennesker, der har gjort alt for at blive en del af Danmark, men alligevel har fået afslag. Nu forventer udlændingestyrelsen, at disse unge mennesker sendes retur til Syrien for at genopbygge diktaturet.

Handler vi ikke nu, er disse unge på vej til et udrejsecenter, hvor de skal bo på ubestemt tid uden mulighed for at arbejde, uddanne sig og bidrage til samfundet eller det diktatur, hvor de enten vil blive slået ihjel eller lære at leve under diktaturet med et blad for munden og aldrig blive frie mennesker igen. For mange af disse 10 unge, der står her, handler det også om deres forældre og

små søskende – og der er langt flere historier.

Så kære integrationsminister; "enkeltsagskortet" er ikke gyldigt mere.

Disse historier spredt sig rundt om i verden. Nu ved alle, at det her ikke kun er en enkelt sag men flere hundrede sager.

Jeg var 14 år gammel, da min far sagde: "nu pakker vi vores ting og rejser ud af Syrien."

Det var ikke en nem beslutning. Den blev først taget efter 4 års ventetid på en fred, der aldrig kom. Det var svært at sige farvel til alt det, jeg kendte. Det var endnu sværere at starte forfra igen, lære sproget og vænne mig til det nye hjemland.

Hvis udlændingestyrelsen også giver mig afslag på et tidspunkt, hvorhen skal jeg tilbage?

Skal jeg tilbage til min oprindelige by, Afrin, der nu er besat af Tyrkiet, og hvor undertrykkelse, tortur, og krigsforbrydelse mod den kurdiske civile befolkning er hverdag?

Skal jeg tilbage til Aleppo, hvor jeg blev født, og hvor undertrykkelse, tortur, og krigsforbrydelse begået af Assads regime også er hverdag?

Kære socialdemokratiske regering. For tre år siden, da paradigmeskiftet blev vedtaget, trøstede jeg mig selv med tanken om, at det nok skulle blive bedre, når vi fik en rød regering. I dag ved jeg ikke, hvad jeg skal trøste mig selv med.

Dengang var mit håb, at I ville få magten og vise noget solidaritet i udlændingepolitikken. Men virkeligheden under jeres magt er noget helt andet, end hvad jeg og mange andre borgere havde forventet.

Så fortæl mig, hvad skal jeg trøste mig selv med nu?

Kære Rasmus Stoklund fra Socialdemokratiet. Når man bliver spurgt, om Assad er en krigsforbryder eller ej, så skal der ikke svares uden om. Sandheden skal komme frem. Ja, Assad er en krigsforbryder, det har han altid været, og det vil han altid være.

Og ja, sandheden er, at Danmark er i gang med at sende folk til en krigsforbryder.

Kære den danske befolkning.

Hvor er vi på vej hen?

Hvilket land ønsker vi at være? Hvilket Danmark ønsker vi at vise til verden?

Hvilken fremtid ønsker I for de unge, der står bag mig? For de børn, der ikke kan tale et andet sprog end dansk, men står til at udvises til et fremmed land?

Hvad er jeres ønske for de voksne, der kom til Danmark og startede et nyt liv her, efter at deres gamle liv blev ødelagt af krigen? Nu har de kun to muligheder: at leve på et udrejsecenter eller vende tilbage til den diktator, de flygtede fra.

Hvis politikerne tror, at alle de mennesker, der bliver udvist nu, kommer til at lande i Damaskus, mellem Assads hænder, og leve i fred og sikkerhed, tager de fejl. Hvis politikerne tror, at man kan stole på en diktator, tager de fejl. At sige, at Syrien er et sikkert sted at leve i, er en klar naiv opfattelse af, at man kan leve i fred og sikkerhed i et diktatur. Det kan Danmark ikke være bekendt.

I hvert fald ikke det Danmark jeg kender og elsker.

Kilde

Tilsendt fra taleren

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/rahima-abdullahs-tale-ved-demonstrationen-mod-udvisningerne-af-syriske-flygtninge>